

Keik rahwas waimo mele sees:
Oh já meil' armas Jesus.

Oh Jesus, tõest meile já,
Et Sinno ello meie sees!
Siis meil on õige radda ká,
Mis Sinnust seisab meie ees:
Siis tulgo hinge waenlased
Ehk tulgo ihho kurbtused —
Meil nou ja abbi Jesus.

Soldat saab piiskoppiks.

Sige immelik luggu! ja usna tõssi. —
Targema rahwal on Preisi Prits wägga tut-
taw mees, kellest monda kantsakat agga wäg-
ga wisipárrast luggu rágitakse. — Sekord
ei olle fül mitte temmast, agga ommeti ka
ühhest teisest pea seddasamma wárki meh-
hest, wannast Preisi Pritso issast. — Prit-
sukš hūti tedda Saksama tallopoia kele mur-
de járrele, agga temma párris ristiniimmi
olli Pridrif.

Preisi Pritso ehk Pridrifko issa Pridrif
Willem armastas wägga jahhi peäl káia.

Üksford passus tedda üks rikkas mõisnik,
kes temma abbikasa liggema tenia naeste-
rahwa ommale prouaks olli wõtnud, ennese
metsa hundi jahhi peäle, ja passus wägga, et
kuningas omma abbikasa ka liggi piddi wõt-
ma. Kuningas lubbas.

Se olli süggise, ni armata Misklepáwa
ümber, siis láks kuningas omma abbikasa-
ga senna moisa, monda noort pealikut ja
teniat naesterahwast ka kasaš, ja peäle sedda
weel üks mees, kedda usna seks peti, et ta
teistele naljaks ja naeruks piddi ollema. —
Sesuggusid nalja-mehhi ehk narrisid, kuida
neid ka hütakse, petakse monnes kuninglik-
kus maias weel tánnapáwani.

Jubba teisel páwal hakkas jahhi-piddo
peäle. Nalja-mees, ta nimmi olli Gund-
ling, temma piddi ka metsa minnema. Ag-
ga Gundlingil polnud ühtegi hímmo teistega
jallul olla, leidis metsaáres ühhes kohtas